

La postura socialista és, a la pràctica, una manera de llançar la pilota al terreny de Podem i Més, per així dir-ho. Què faran: mantindran l'envit de Barceló o cediran la presidència a Armengol? No sembla gens factible que duguin la discrepància fins el trencament. El sentit comú indica que, a no ser que hi hagi una monumental sorpresa, la socialista es convertirà en presidenta del Govern de les Illes Balears.

El suport del Govern

A més de la investidura d'Armengol, que pareix assegurada, la qüestió més delicada que quedava per tancar a finals de la setmana passada era si el futur Govern tindrà el suport signat per a tota la legislatura dels 34 escons que aconseguiren a

les urnes el PSOE (15), Podem (10) i Més (9) o si prendrà possessió sense assegurar-se aquest coixí parlamentari, és a dir, en minoria.

El dubte ve per la desconfiança entre PSOE i Podem, que és enorme. Tanta, que els de Jarabo no participaran en el Govern si Armengol és presidenta. Talment ho avançà Pablo Iglesias –dijous dia 4 de juny ho assegurà novament– i així mateix ho ha manifestat el líder balear de Podem al seus futurs coalitzats. Per a la secretària general del PSIB no presenta cap entrebanc. “Estic disposada a governar en minoria”, va dir en l'entrevista publicada en aquest setmanari, i així ho ha reafirmat en diverses ocasions durant les negociacions. A Més, però, sí que hi veuen un problema seriós.

Consideren que un Govern sense el suport assegurat de tots els escons dels tres partits seria “inestable” amb tota probabilitat. La seva aposta és que l'executiu tingui el vot garantit durant tota la legislatura dels 34 diputats que van obtenir PSOE, Podem i Més a les urnes. Això, a l'hora de tancar aquesta edició, estava en l'aire. Des de Podem insistien que, si la presidenta ha de ser Armengol, donaran suport a la seva investidura però sense obligar-se a res més i es consideraran lliures de votar el que trobin oportú en el Parlament a cada ocasió, si bé deixaven la porta oberta perquè la seva assemblea decidís un altra cosa a l'hora de votar el pacte.

Serà l'assumpte més delicat i difícil de tancar. •

Una olla de caragols

El PP illenc viu en plena agitació la ressaca electoral: es va forjant una seriosa rebel·lió contra Bauzà, no se sap quan serà el congrés i el president fa camí sense escoltar ningú.

Reportatge de Miquel Payeras

El PP balear s'ha convertit en una olla de caragols en la qual ningú no sap a què s'ha d'atendre. El president del Govern en funcions i president executiu del partit, José Ramón Bauzà, assegura que el congrés extraordinari –que va anunciar després de la derrota electoral– per al mes setembre “està convocat”, tot i que la direcció estatal digui que no es pot celebrar. Al mateix temps, creix la contestació interna que li demana la dimissió immediata, però l'orella sorda. Ningú no sap què passarà, no ja a mitjà termini sinó en qüestió de poques setmanes, o dies. Per si faltaven elements que despistessin encara més la militància, Bauzà oferí la setmana passada un pacte al PSIB per evitar que “governi la ultraesquerra”

no s'han deixat sentir, al PP. Si més no en públic. Però va ser perdre dramàticament les eleccions, amb el pitjor resultat de la història, baixant dels 35 escons de 2011 als 20 d'enguany, i de cop i resposta els crítics han perdut la timidesa. Ara al·len la veu. Molt.

Malgrat les crides de la direcció del PP a la calma per “nedar tots junts en la mateixa direcció”, segons diu Núria Riera, portaveu de l'executiu de Bauzà, per embocar cap a les eleccions generals amb “les millors condicions possibles”, prop d'una trentena de batlles conservadors –tots els quals deixaran de ser-ho aquest dissabte dia 13, quan es constituïxin els nous consistoris, perquè hauran de cedir les respectives alcaldies a coalicions d'esquerra–, s'han unit per exigir la dimissió immediata del president del partit. No accepten la versió oficial se-

gons la qual l'aclaparadora derrota a les urnes ha estat deguda a la caiguda del vot estatal del PP i a “errades de comunicació” i que no hi ha responsabilitats directes de Bauzà.

No els falta raó, a aquests crítics, ben mirat. Una anàlisi freda del que passà en les eleccions demostra que, en efecte, les polítiques dutes a terme a les Illes han passat una gruixuda factura al PP. Aquest setmanari ha calculat el vot autònom agregat que s'ha emès enguany, és a dir, el de totes les comunitats que celebraren els comicis el passat 24 de maig i, també, a Andalusia el 22 de març, per poder comparar les mitjanes estatal i balear del partit conservador. Perquè la que mantenia entre 1983 i 2011 a les Illes era de 10.5 punts percentuals superior a la d'àmbit general. Doncs, bé, enguany –deixant a banda Catalunya, Pa-

LA CONFUSIÓ ENTRE LA MILITÀNCIA DEL PP ÉS TOTAL

José Ramón Bauzá fa l'orella sorda a les crítiques i a les peticions perquè dimiteixi abans de la celebració del futur congrés en el qual no es presentarà a la reelecció.

→ Ís Basc i Galícia, perquè encara no s'hi han celebrat els comicis respectius— ha estat d'1.6 per sota. O sigui, el diferencial positiu que havia forjat el PP en temps de Gabriel Cañellas i que el partit havia mantingut, sota presidents i circumstàncies força diferents, fins fa quatre anys, Bauzá l'ha esvaït i convertit en negatiu. Aquests 12,1 punts acumulats de baixada —sobre la mitjana diferencial positiva que tenia el seu partit abans d'ell— signifiquen en vots absoluts uns 50.000 dels 75.000 que ha baixat el PP a Balears en-

tre 2011 i enguany. Aquest és el cost del que es podria anomenar *les factures de Bauzá*, els vots perduts per causes domèstiques.

Els crítics no tenen dubtes que, efectivament, tant la política impulsada per Bauzá com la seva freda i estranya forma de governar, allunyada de les bases del partit i dels simpatitzants, són les responsables de la desfeta. Per això se senten estupefactes davant la manca de reacció oficial. El president es limita a dir que se celebrarà el congrés extraordina-

ri que anuncià per al mes de setembre i que ell no es presentarà a la reelecció. La incomprensió general ve pel fet que la direcció estatal ha dit en tres ocasions formalment —mitjançant Carlos Floriano, Soraya Sáenz de Santamaría i María Dolores de Cospedal— que “no hi haurà cap congrés extraordinari abans de les eleccions generals” i perquè el president no diu res d'abandonar l'escó. La sospita dels rebels és que el que intenta és guanyar temps per controlar tant la celebració del congrés com la confecció de les llistes electorals. Però aquesta actitud “confon els militants”, segons diu un càrrec conservador que no pertany a la cúpula del partit, el qual contesta així a la pregunta sobre què passarà: “No en tenc ni idea, i crec que tothom [en el PP] està igual que jo”.

Encara més atònits es degueren quedar els afiliats i votants conservadors quan sentiren que Bauzá ofería, la setmana passada, un “pacte de governabilitat” al PSIB per impedir que “governi la ultraesquerra”. Això, quan la líder socialista, Francina Armengol, ja estava immersa del tot en les negociacions per formar Govern amb Podem i Més. Però, més enllà de la impossibilitat d'un acord PP-PSOE, el que deixa més bocabadats els militants populars és que, segons la font referida, “digui voler un pacte amb el PSOE que implicaria que s'autoobligàs a fer tot el contrari del que ha fet i defensat durant quatre anys; és incompreensible”.

La pressió contra Bauzá creixerà els pròxims dies. Segons la font consultada, “no hauria de prendre possessió” de l'escó quan el Parlament es constitueixi —que serà l'última setmana de juny— “ni hauria de controlar el procés cap al futur congrés [extraordinari], se celebri quan se celebri, perquè si ho fa la renovació serà impossible”.

El president, però, es mostra completament i absolutament aliè a aquest tipus de consideracions. Sense atendre a ningú ni a res ell fa el seu camí, si bé no se sap quin deu ser ni cap a on condueix el PP. ●